

บทที่ 3

วิธีการดำเนินวิจัย

การวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์สิ่งพิมพ์ทางด้านพาณิชยนาวิไทย เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์สิ่งพิมพ์ทางด้านพาณิชยนาวิไทย ในด้านของผู้ผลิต ประเภท เนื้อหา และปีที่พิมพ์ และศึกษาแหล่งสารนิเทศที่มีการรวบรวมสิ่งพิมพ์ ในด้านจำนวน ประเภท และเนื้อหาของสิ่งพิมพ์ รวมทั้งการให้บริการและปัญหาของแหล่งสารนิเทศ

ในการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีดำเนินการวิจัยไว้ ดังนี้

1. การสำรวจเบื้องต้น
2. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย
3. เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การทดสอบเครื่องมือ
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. วิเคราะห์ข้อมูล
7. การนำเสนอผลการวิจัย

การสำรวจเบื้องต้น

การสำรวจเบื้องต้นมีวิธีการ ดังนี้

1. สำรวจและรวบรวมรายชื่อแหล่งสารนิเทศ ที่มีการรวบรวมสิ่งพิมพ์ทางด้านพาณิชยนาวิไทย แบ่งเป็น

1.1 รวบรวมจากนามสงเคราะห์ส่วนราชการไทยปี พ.ศ. 2535 ของสำนักนายกรัฐมนตรี ผู้วิจัยได้พิจารณาเลือกแหล่งสารนิเทศที่คาดว่าจะมีการรวบรวมสิ่งพิมพ์ทางด้านพาณิชยนาวิไทย ได้แหล่งสารนิเทศที่เป็นหน่วยราชการ จำนวน 27 แห่ง

1.2 สํารวจบัตัรรายการของห้องสมุดในหน่วยงานราชการจํานวน 27 แห่งในข้อ 1.1 เพื่อสํารวจรายชื่อแหล่งสารนิเทศอื่น ๆ ที่คาดว่าจะมีการรวบรวมสิ่งพิมพ์ทางด้านพาณิชยนาวิ จึงทำให้ได้รายชื่อแหล่งสารนิเทศทางด้านพาณิชยนาวิไทยที่เป็นหน่วยงานเอกชนจํานวน 21 แห่ง

ผลจากการสํารวจขั้นต้นทำให้ได้จํานวนแหล่งสารนิเทศทางด้านพาณิชยนาวิไทยที่เป็นหน่วยงานราชการและเอกชน รวมทั้งสิ้น 48 แห่ง เมื่อผู้วิจัยได้ส่งแบบสํารวจเบื้องต้น (ภาคผนวก ก) ไปที่แหล่งสารนิเทศทุกแห่ง ในเดือนตุลาคม 2536-มกราคม 2537 เพื่อตรวจสอบว่าแหล่งดังกล่าวมีห้องสมุดหรือศูนย์ข้อมูลที่ทำหน้าที่รวบรวมสิ่งพิมพ์ทางด้านพาณิชยนาวิไทยหรือไม่ ผลปรากฏว่าได้รับคำตอบจากแหล่งสารนิเทศจํานวน 25 แห่ง แต่มีเพียง 17 แห่ง ที่มีห้องสมุดหรือศูนย์ข้อมูลที่รวบรวมสิ่งพิมพ์ทางด้านพาณิชยนาวิไทย ผู้วิจัยจึงกำหนดให้แหล่งสารนิเทศทั้ง 17 แห่งเป็นกลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยต่อไป

2. สํารวจสิ่งพิมพ์ทางด้านพาณิชยนาวิไทยที่มีในแหล่งสารนิเทศทั้ง 17 แห่ง เพื่อศึกษาจํานวน ประเภท และเนื้อหาของสิ่งพิมพ์ทางด้านพาณิชยนาวิที่มีในแหล่งสารนิเทศทุกแห่ง ก่อนการสํารวจจริง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยมี 2 กลุ่ม ดังนี้

1. บรรณารักษ์หรือหัวหน้าหน่วยงาน ของแหล่งสารนิเทศที่มีห้องสมุดหรือศูนย์ข้อมูลทำหน้าที่รวบรวมสิ่งพิมพ์ทางด้านพาณิชยนาวิไทย จํานวน 17 แห่ง ๆ ละ 1 คน รวม 17 คน โดยแหล่งสารนิเทศจํานวนดังกล่าว สามารถจำแนกได้เป็น 4 กลุ่มคือ หน่วยงานราชการ (9 แห่ง) รัฐวิสาหกิจ (2 แห่ง) สถาบันการศึกษา (4 แห่ง) และหน่วยงานเอกชน (2 แห่ง) ดังนี้

หน่วยงานภาครัฐบาล จํานวน 15 แห่ง ดังนี้

หน่วยงานราชการ จํานวน 9 แห่ง

- กรมเจ้าท่า, ห้องสมุด

- กรมศุลกากร, ห้องสมุด
- กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์, ห้องสมุด
- กรมส่งเสริมการส่งออก, ห้องสมุด
- กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม, ห้องสมุด
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและ
สังคมแห่งชาติ, ห้องสมุด
- สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการพาณิชย์นาวี, ห้องสมุด
- สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน, ห้องสมุด
- สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคม, ห้องสมุด

รัฐวิสาหกิจ จำนวน 2 แห่ง

- การท่าเรือแห่งประเทศไทย, ห้องสมุด
- ศูนย์การบรรจุหีบห่อไทย, ห้องสมุด

สถาบันการศึกษา จำนวน 4 แห่ง

- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 - สถาบันพาณิชย์นาวี, ห้องสมุด
 - คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี, ห้องสมุด
- มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
 - คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี, ห้องสมุด
- ศูนย์ฝึกพาณิชย์นาวี, ห้องสมุด

หน่วยงานภาคเอกชน จำนวน 2 แห่ง

- สำนักงานตลททีกี แอนด์ กิบบินส์, ห้องสมุด
- หอการค้าไทย, ศูนย์ข้อมูล

2. สิ่งพิมพ์ทางด้านพาณิชย์นาวีไทยที่มีในแหล่งสารนิเทศทั้ง 17 แห่ง จากการรวบรวมสิ่งพิมพ์ด้วยแบบบันทึกมีสิ่งพิมพ์ทางด้านพาณิชย์นาวีไทยจำนวนทั้งหมด 1,515 รายการ ตัดสิ่งพิมพ์รายการซ้ำกันออกไป จำนวน 654 รายการ ทำให้เหลือสิ่งพิมพ์ทางด้านพาณิชย์นาวีที่จะนำมาวิเคราะห์ จำนวน 861 รายการ

เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ได้สร้างเครื่องมือสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูล 2 ชุด ได้แก่ แบบบันทึกสิ่งพิมพ์ และแบบสัมภาษณ์ ดังนี้

1. แบบบันทึกสิ่งพิมพ์ (ภาคผนวก ข) เป็นเครื่องมือที่ใช้สำหรับบันทึกสิ่งพิมพ์ทางด้านพาณิชยนาวิไทย แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ประเภทของสิ่งพิมพ์ โดยออกแบบให้ครอบคลุมสิ่งพิมพ์ทุกประเภทที่ระบุในขอบเขตการวิจัย

ตอนที่ 2 รายการบรรณานุกรมสิ่งพิมพ์ ประกอบด้วย ผู้แต่ง/ผู้รวบรวม ชื่อสิ่งพิมพ์ ครั้งที่พิมพ์ สถานที่พิมพ์ สำนักพิมพ์/ผู้จัดพิมพ์ และปีที่พิมพ์ ระยะเวลาออก (สำหรับสิ่งพิมพ์ประเภทวารสาร)

ตอนที่ 3 เนื้อหาของสิ่งพิมพ์

ในการจำแนกเนื้อหาทางด้านพาณิชยนาวิ ผู้วิจัยได้ใช้คู่มือดังต่อไปนี้ เป็นแนวทางในการกำหนดเนื้อหาสิ่งพิมพ์ทางด้านพาณิชยนาวิไทย

- 1) คู่มือการศึกษาคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปี 2537 สาขา วิชาการจัดการขนส่งระหว่างประเทศ
- 2) หลักสูตรนักเรียนเดินเรือพาณิชย์ของศูนย์ฝึกพาณิชยนาวิ ปี พ.ศ.2538
- 3) การแบ่งหัวข้ออบรมเรื่อง " Shipping Business in Thailand"
- 4) ระบบการจัดหมวดหมู่รัฐสภาอเมริกันซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับการพาณิชยนาวิ 5 หมวดคือ

หมวด H : สังคมศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ การขนส่ง

หมวด J : การเมือง การปกครอง

หมวด K : กฎหมาย

หมวด T : เทคโนโลยี

หมวด V : การเดินเรือ

5) Thesaurus "SEEVERKENRSWIRTSCHAFT UND LOGISTIK" by Institute of Shipping Economics and Logistics. Bremen: 1987.

ผู้วิจัยได้ส่งผลการจัดกลุ่มเนื้อหาใหญ่และเนื้อหาย่อยของสิ่งพิมพ์ทางด้านพาณิชยนาวิไทยให้กับผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาพาณิชยนาวิ พิจารณาตรวจสอบและแก้ไข ทำให้สามารถจำแนกเนื้อหาสิ่งพิมพ์ทางด้านพาณิชยนาวิไทย ได้เป็น 6 หมวดใหญ่ และมีเนื้อหาย่อยในแต่ละกลุ่ม ดังนี้

1. ธุรกิจการขนส่งทางเรือ (Shipping Business) มีเนื้อหาย่อย 4 หัวข้อ คือ
 - การขนส่ง
 - สินค้า
 - องค์กรในการขนส่ง
 - เอกสารในการขนส่ง
2. การเดินเรือ (Navigation) มีเนื้อหาย่อย 3 หัวข้อ คือ
 - ข้อบังคับในการเดินเรือ
 - เดินเรือ
 - บุคลากรประจำเรือ
3. การท่าเรือ (Port) มีเนื้อหาย่อย 4 หัวข้อ คือ
 - การปฏิบัติงานในท่าเรือ
 - ค่าภาระท่าเรือ
 - ท่าเรือ
 - สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการในท่าเรือ
4. วิศวกรรมทางเรือ และนาวาสถาปัตยกรรม (Marine Engineering and Naval Architecture) มีเนื้อหาย่อย 2 หัวข้อ คือ
 - การต่อเรือและซ่อมเรือ
 - ประเภทของเรือ
5. กฎหมายทางด้านพาณิชยนาวิ (Maritime Law) มีเนื้อหาย่อย 2 หัวข้อ คือ
 - กฎหมายทางด้านพาณิชยนาวิในประเทศ
 - กฎหมายและอนุสัญญาระหว่างประเทศ
6. การประกันภัยทางทะเล (Marine Insurance) ไม่มีเนื้อหาย่อย

ในการกำหนดเนื้อหาสิ่งพิมพ์ทางด้านพาณิชย์นาวีนั้น หากสิ่งพิมพ์รายการใดที่มีเนื้อหา มากกว่า 1 ด้าน จะพิจารณาเนื้อหาที่มีปริมาณมากที่สุด และกำหนดให้เนื้อหาสิ่งพิมพ์เพียง สาขาเดียว

ส่วนการกำหนดช่วงปีที่พิมพ์ของสิ่งพิมพ์ทางด้านพาณิชย์นาวีนั้น ได้กำหนดเป็น 5 ช่วง ๆ ละ 10 ปี ยกเว้นช่วงปีสุดท้ายคือ 2531-2538 ซึ่งครอบคลุมเพียง 8 ปี และช่วงปีที่เกิน 10 ปี 1 ช่วงคือ ปี 2477-2500 เนื่องจากมีการผลิตสิ่งพิมพ์ช่วงนี้จำนวนน้อย และกำหนด 1 ช่วงสำหรับสิ่งพิมพ์ที่ไม่ปรากฏปีที่พิมพ์ และได้กำหนดช่วงปีที่พิมพ์ของสิ่งพิมพ์ ดังนี้

- สิ่งพิมพ์ที่ไม่ปรากฏปีที่พิมพ์
- ปี 2477-2500
- ปี 2501-2510
- ปี 2511-2520
- ปี 2521-2530
- ปี 2531-2538

2. แบบสัมภาษณ์บรรณารักษ์/หัวหน้าหน่วยงานแหล่งสารนิเทศ ที่เป็นกลุ่ม ประชากร สร้างขึ้นเพื่อศึกษาแหล่งสารนิเทศในด้านจำนวน ประเภท และเนื้อหาของสิ่งพิมพ์ ข้อมูลทั่วไปของแหล่ง การดำเนินงาน และการให้บริการ ปัญหาของแหล่งสารนิเทศ ตลอดจนข้อเสนอแนะของแหล่งสารนิเทศ(ภาคผนวก ค) เนื้อหาแบบสัมภาษณ์แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของห้องสมุด คำถามเกี่ยวกับฐานะ/สังกัด เวลาทำการ เนื้อที่ และจำนวนที่นั่งอ่าน บุคลากร งบประมาณ จำนวนสิ่งพิมพ์ทั้งหมด จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ และอุปกรณ์ ของห้องสมุด รวม 8 ข้อ

ตอนที่ 2 การดำเนินงานและการให้บริการสิ่งพิมพ์ของห้องสมุดแบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 การดำเนินงาน ประกอบด้วยนโยบายในการรวบรวมสิ่งพิมพ์ เนื้อหาของสิ่งพิมพ์ที่รวบรวม งบประมาณในการจัดหาสิ่งพิมพ์ เครื่องมือช่วยค้นสิ่งพิมพ์ประเภทต่าง ๆ ระบบการจัดหมวดหมู่ และฐานข้อมูลสิ่งพิมพ์ รวม 5 ข้อ

ส่วนที่ 2 การให้บริการประกอบด้วย ผู้มีสิทธิใช้บริการ บริการของห้องสมุดประเภทต่าง ๆ รวม 2 ข้อ

ตอนที่ 3 ปัญหาของแหล่งสารนิเทศทางด้านพาณิชยนาวิไทย รวมทั้งข้อเสนอแนะรวม 31 ข้อ

การทดสอบเครื่องมือ

การทดสอบเครื่องมือวิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1. แบบบันทึกสิ่งพิมพ์ทางด้านพาณิชยนาวิไทย

ผู้วิจัยได้นำแบบบันทึกสิ่งพิมพ์ทางด้านพาณิชยนาวิไทย ไปทดสอบเก็บบันทึกสิ่งพิมพ์ทางด้านพาณิชยนาวิไทยในห้องสมุดสถาบันพาณิชยนาวิ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 50 รายการ โดยให้ครอบคลุมสิ่งพิมพ์ทุกประเภท และทดสอบการกำหนดเนื้อหาของสิ่งพิมพ์แต่ละรายการ ก่อนนำไปบันทึกสิ่งพิมพ์ในแหล่งสารนิเทศที่เป็นกลุ่มประชากรแต่ละแห่งต่อไป

2. แบบสัมภาษณ์บรรณารักษ์/หัวหน้าหน่วยงานแหล่งสารนิเทศ

ผู้วิจัยได้นำแบบสัมภาษณ์ให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจแก้ไข และได้นำไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ และผู้ปฏิบัติงานในแหล่งสารนิเทศทางด้านพาณิชยนาวิ คือ บรรณารักษ์ห้องสมุดคณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และบรรณารักษ์ห้องสมุดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการพาณิชยนาวิ ผลปรากฏว่า พบข้อบกพร่องเพียงเล็กน้อยคือ

2.1 ควรเพิ่มเติมนิยามคำว่า “พาดิชนาวี” และ “สิ่งพิมพ์ทางด้านพาดิชนาวี” ในหน้าแรกของแบบสัมภาษณ์

2.2 ตอนที่ 3 เรื่องปัญหา รวมทั้งข้อเสนอแนะ ควรเพิ่มเติมคำชี้แจงปัญหา “ท่านมีปัญหในเรื่องต่อไปนี้เพียงใด” เพื่อเป็นการนำเข้าสู่ปัญหาแต่ละข้อที่จะสัมภาษณ์

ผู้วิจัยนำมาแก้ไขให้เหมาะสม ก่อนนำไปใช้กับกลุ่มประชากรทั้งหมด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลสิ่งพิมพ์ทางด้านพาดิชนาวี แบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การบันทึกข้อมูลสิ่งพิมพ์ทางด้านพาดิชนาวีไทย

ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยได้เดินทางไปสำรวจในแหล่งสารสนเทศแต่ละแห่งด้วยตนเอง ใช้แบบบันทึกข้อมูล (เครื่องมือชุดที่ 1) บันทึกข้อมูลสิ่งพิมพ์จากบัตรหลักของสิ่งพิมพ์ในห้องสมุดแต่ละแห่ง รวม 17 แห่ง ส่วนห้องสมุดที่ไม่มีการทำบัตรรายการ ผู้วิจัยใช้วิธีการบันทึกสิ่งพิมพ์จากเครื่องมือช่วยค้นอื่น ๆ เช่น ทะเบียนสิ่งพิมพ์ ฐานข้อมูลสิ่งพิมพ์ สำหรับสิ่งพิมพ์ที่มีรายละเอียดไม่ชัดเจนเช่น รายละเอียดทางบรรณานุกรมสิ่งพิมพ์ไม่ครบถ้วน หรือชื่อเรื่องของสิ่งพิมพ์ไม่ได้ระบุว่ามิเนื้อหาทางด้านพาดิชนาวี ผู้วิจัยใช้วิธีค้นตัวเล่มสิ่งพิมพ์โดยตรง เพื่อพิจารณาว่าสิ่งพิมพ์รายการนั้นเป็นสิ่งพิมพ์ทางด้านพาดิชนาวี การเก็บรวบรวมข้อมูลสิ่งพิมพ์ทำได้ครบทุกแห่งในระยะเวลา 5 เดือน คือ ตั้งแต่เดือนมีนาคม - กรกฎาคม 2538

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่รวบรวมได้มาเรียงลำดับอักษรชื่อเรื่อง นับจำนวนสิ่งพิมพ์ทั้งหมดได้ 1,515 รายการ เมื่อคัดสิ่งพิมพ์รายการซ้ำออกไป ทำให้มีสิ่งพิมพ์สำหรับวิเคราะห์จำนวน 861 รายการ ต่อจากนั้นได้สร้างตารางวิเคราะห์สิ่งพิมพ์แต่ละด้านตามวัตถุประสงค์ โดยบันทึกรอยคะแนนในตาราง

ส่วนที่ 2 การสัมภาษณ์บรรณารักษ์หรือหัวหน้าแหล่งสารสนเทศ

สำหรับการรวบรวมข้อมูลของห้องสมุดที่มีการรวบรวมสิ่งพิมพ์ทางด้านพาณิชยนาวิไทย ใช้แบบสัมภาษณ์ (เครื่องมือชุดที่ 2) สัมภาษณ์บรรณารักษ์หรือหัวหน้าแหล่งสารนิเทศที่เป็นกลุ่มประชากร จำนวน 17 แห่ง แห่งละ 1 คน รวมจำนวนบุคคลที่สัมภาษณ์ 17 คน โดยนัดหมายเพื่อขอสัมภาษณ์ ระยะเวลาในการสัมภาษณ์เดือน กุมภาพันธ์ - มีนาคม 2539 และนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาแจกแจงในตารางเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แบ่งเป็น 2 ส่วนคือ

1. ข้อมูลที่ได้จากแบบบันทึกสิ่งพิมพ์และแบบสัมภาษณ์ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของห้องสมุด และตอนที่ 2 การดำเนินการและการให้บริการสิ่งพิมพ์ทางด้านพาณิชยนาวิไทย วิเคราะห์ด้วยวิธีการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ และนำเสนอข้อมูลโดยใช้ตาราง

$$\text{สูตรในการคำนวณหาค่าร้อยละ} \quad P = \frac{X \times 100}{\sum x}$$

ค่า P = ค่าร้อยละ

ค่า X = ค่าที่ศึกษา

ค่า $\sum x$ = ผลรวมของข้อมูลที่ศึกษา

2. ข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์ตอนที่3 ปัญหาของแหล่งสารนิเทศและข้อเสนอแนะแยกการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วน คือ

2.1 ปัญหาทั่วไปและปัญหาการดำเนินการสิ่งพิมพ์ ใช้วิธีวิเคราะห์ด้วยการหาค่าเฉลี่ย ดังนี้

$$\text{การหาค่าเฉลี่ยใช้สูตร} \quad \bar{X} = \frac{\sum x}{N}$$

ค่า \bar{X} = ค่าเฉลี่ยของคำตอบ
 ค่า $\sum x$ = ผลรวมของข้อมูลที่ศึกษา
 ค่า N = จำนวนผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ปัญหาของแหล่งสารสนเทศ ได้กำหนดค่าคะแนนเป็น 0,1,2,3 ตามลำดับ จากนั้นเสนอให้นักคำตอบด้วยค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นรายข้อ คำตอบที่ไม่มีปัญหา (มีค่า=0) จะไม่นำมารวมวิเคราะห์ และกำหนดค่าเฉลี่ยและแปลความหมาย ดังนี้

ระดับคะแนน	1.00-1.49	ระดับปัญหาน้อย
	1.50-2.49	ระดับปัญหาปานกลาง
	2.50-3.00	ระดับปัญหามาก

2.2 ข้อเสนอแนะของแหล่งสารสนเทศทางด้านพาณิชย์นาวีไทย ใช้วิธีการ แจกแจงปัญหา และระบุความถี่ของจำนวนผู้ตอบปัญหาแต่ละรายการ

การนำเสนอผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏผลในบทที่ 4 จะนำเสนอเป็น 2 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 เป็นผลการวิเคราะห์สิ่งพิมพ์ทางด้านพาณิชย์นาวีไทย ในด้านผู้ผลิต ประเภทเนื้อหา และปีที่พิมพ์ จากข้อมูลในแบบบันทึก โดยนำเสนอเป็นเชิงพรรณนาประกอบ ตาราง (ตารางที่ 7-17)

ส่วนที่ 2 เป็นผลการศึกษาแหล่งสารสนเทศที่มีการรวบรวมสิ่งพิมพ์ทางด้านพาณิชย์-นาวีไทย ซึ่งรวบรวมข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์และแบบบันทึกข้อมูล ได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ เป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เสนอข้อมูลสิ่งพิมพ์ทางด้านพาณิชย์นาวีไทย ที่แหล่งสารสนเทศ รวบรวมในด้านจำนวน ประเภท และเนื้อหา (ตารางที่ 18-19)

ตอนที่ 2 เสนอข้อมูลการดำเนินงานสิ่งพิมพ์ และการให้บริการของแหล่งสารนิเทศ (ตารางที่ 20-25)

ตอนที่ 3 เสนอข้อมูลที่เป็นปัญหา และข้อเสนอแนะของแหล่งสารนิเทศ (ตารางที่ 26)

ส่วนข้อมูลทั่วไปของแหล่งสารนิเทศในด้านฐานะและสังกัด เวลาทำการของห้องสมุด เนื้อที่และจำนวนที่นั่งอ่าน บุคลากร งบประมาณ จำนวนสิ่งพิมพ์ทั้งหมดของแหล่งและจำนวนคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ของแหล่งสารนิเทศ (ตารางที่ 1-6) ได้นำเสนอในบทที่ 2

ในการนำเสนอผลการศึกษาในบางตาราง (ตารางที่ 21,24 และ 25) ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อมูลของแหล่งสารนิเทศทั้ง 17 แห่ง โดยใช้อักษรย่อของสถาบันหรือองค์กรที่ห้องสมุดสังกัดแทนการใช้ชื่อเต็ม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้คือ

ชื่อแหล่งสารนิเทศ	อักษรย่อที่ใช้
กรมเจ้าท่า	กจท
กรมศุลกากร	กศก
กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์	กศพ
กรมส่งเสริมการส่งออก	สอ
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม	กสอ
สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ	สศช
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการพาณิชย์นาวี	สพว
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน	สกท
สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคม	สปค
การทำเรือแห่งประเทศไทย	กทท
ศูนย์การบรรจุหีบห่อไทย	ศบท

ชื่อแหล่งสารนิเทศ	อักษรย่อที่ใช้
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	
คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี	พณ
สถาบันพาณิชยนาวิ	สธ
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	
คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี	บช
ศูนย์ฝึกพาณิชยนาวิ	ศฝ
สำนักงานดิลิกี้ แอนด์ กิบบินส์	ตก
หอการค้าไทย	ทท

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะได้นำเสนอในบทที่ 5

สำหรับข้อมูลรายละเอียดของสิ่งพิมพ์ทางด้านพาณิชยนาวิไทยแต่ละรายการที่รวบรวมจากแหล่งสารนิเทศทั้งหมด จะนำมาจัดเป็นบรรณานุกรมสิ่งพิมพ์ทางด้านพาณิชยนาวิไทย โดยจำแนกตามเนื้อหาทางด้านพาณิชยนาวิ ให้รายละเอียดทางบรรณานุกรม และในส่วนท้ายของสิ่งพิมพ์แต่ละรายการระบุประเภทของสิ่งพิมพ์ และห้องสมุดที่มีสิ่งพิมพ์โดยใช้อักษรย่อของแหล่งสารนิเทศแทน (ภาคผนวก ง)